

LUNDEHUNDEN

Svenska Lundehundsällskapetets medlemstidning

NR 1 – 2021

Redaktionens ord...

ÅRETS FÖRSTA NUMMER AV LUNDEHUNDEN ÄR HÄR!

I detta nummer kan du läsa om kloklippning – inte det mest stressbefriade man kan ägna sig åt, men det måste göras. Läs om hur det går för Lix, Acke, Kerstin, Dante med flera hundar, berättelser från er medlemmar.

Coronan spökar alltså och vaccineringen dröjer, det är lätt att bli missmodig. En konsekvens av pandemin är att vi troligen inte skulle kunna träffas i slutet på maj då vi hade planerat för en träff med utställning och årsmöte.

Träffen och utställningen är flyttad till sista helgen i augusti istället. Samma plats, men annat datum! Läs mer i tidningen.

Men innan dess ska vi ha vårt första digitala årsmöte, ja det blir faktiskt två stycken på raken. Dels ett årsmöte för verksamheten 2019, det som blev uppskjutet förra året, dels ett årsmöte som gäller verksamheten förra året. Söndag 25 april, kl 14.00 drar vi igång det digitala årsmötet. **Vill du delta måste du anmäla dig i förväg** så att styrelsen kan skicka en digital länk. Läs mer i tidningen!

Vi har också lagt in förra årets verksamhetsberättelse i tidningen. Alla handlingar som rör årsmötet kommer att finnas på www.lundehund.se

Alfons gillar att se sig om, han vill ständigt undersöka om gräset är grönare på andra sidan staketet. Men när han rymde under sensommaren förra året fick det en del oväntade följder för hans familj!

De sista månaderna förra året startade vi lundehundsinventeringen. Vart tredje år försöker klubben få ett grepp om hur många lundehundar som finns i landet – deras hälsotillstånd, hur många som avlidit sen förra inventeringen med mera. Det som blev tydligt den här gången är hur få av hundarna som går i avel. Det är bokstavligt talat livsviktigt att många fler tikar och hanar får gå i avel, annars klarar vi i längden inte av att hålla rasen vid liv!

Trevlig läsning önskar redaktionen

Svenska Lundehundsällskapet

Ordförande ordforande@lundehund.se
Cecilia Obitz, +46768085963

Vice ordförande info@lundehund.se
Maria Karlsson, +46761452233

Sekreterare sekreterare@lundehund.se
Annika Ågren +46703201754

Kassör Adjungerad@lundehund.se
Sirpa Juslenius +46707480528

Ledamot info@lundehund.se
Ann-Christine Eriksson +46730556917
Carina Jansson +46708733905

Suppleanter info@lundehund.se
Maria Hedström, +46705848729
Olle Mårtensson, +46705938902

Valberedning-sammankallande
valberedning@lundehund.se
Elin Malmqvist +46704578935
Anneli Sjöberg +46768559311
Katarina Linderöth +46703258908

Revisor revisor@lundehund.se
Ingegerd Jansson, +46709392164
Eva Nordlander, +46735642225

Revisorsuppleant revisor@lundehund.se
Sofie Weibull, +46706806202
Lena Cederblad, +46707999588

Webmaster webmaster@lundehund.se
Ingegerd Jansson

Hemsida www.lundehund.se

Medlemsavgift för 2021
Svenska medlem 300kr, Utländsk medlem 325kr,
Familjemedlem 100kr
Se nedan för kontonummer Bankgiro/Bankbetalning

LUNDEHUNDEN

Redaktionen redaktion@lundehund.se
Annika Ågren, ansvarig utgivare
Maria Hedström
Katarina Linderöth
Olle Mårtensson
Cecilia Obitz
Göran Eklund, form och layout

Tryck Strands grafiska
ISSN 2000-012X

Manusstopp nr1. 15 feb, nr2. 15 maj, nr3. 15 aug, nr4. 15 nov.

Manusstopp för nästa nummer 15 maj 2021

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i insänt material. Vi vill ha bilder i obeskuret skick och med hög upplösning. Ange fotografens namn liksom dennes tillstånd till publicering. Ange namn på hund/ar och ev. personer.

Annonsspriser

Uppslag	1 800 kr	Helsida	1 000 kr
Halv sida	500 kr	Kvarts sida	250 kr

Medlemmar annonserar för halva priset

Annonser ska betalas i förväg till SLS:

Bankgiro 5207-1594
IBAN SE03 8000 0832 7969 3378 0956
Bic SWEDSESS
Swish 123 156 17 03

Kom ihåg att ange ditt namn och vad betalningen avser så underlättar det.

Ur innehållet...

- 5 Träff och utställnings info!
- 6 Lundehundsinventeringen 2020
- 7 2020 Lundehundsvalpar
- 8 Alfons rymning fick oväntade följder...
- 11 Hundarnas energibehov
- 12 Verksamhetsberättelse 2020
- 15 Årsmöte info!
- 16 Kloklipp - himmel eller helvete...
- 22 SLS-rutor
- 23 Sveriges äldsta lundehund
- 24 Lundehundsträff i det lilla formatet!

Omslagsbilden:
Äldre dam i pälskrage! Mira,
Sveriges äldsta, har nyss fyllt 15 år.
Foto: Elin Malmqvist

Baksidesbilden:
Liten men dock lundehundsträff
i oktober i Gävle. Medverkande
från vänster Kung Sunes Lasse,
sittande Kerstin, stående Lisa
och sittande Lava.
Foto: Göran Eklund

Ordförandes ord...

JAG **UNDRAR HUR MÅNGA HUNDAR** som är födda 2020-2021 som kommer få namnet Corona? Det är ju ett väldigt bra hundnamn om det inte också var namnet på en pandemi! En pandemi som förändrat hela vår tillvaro, många har mist nära och kära, hundar har mist matte eller husse. Vi svenskar som precis hade lärt oss att hälsa på varandra med en kram, fick snabbt återgå till att hälsa med en nick eller med armbågen..

Mitt i denna pandemi har dock föreningslivet lärt sig att använda digitala medier såsom Zoom och Google Meet med flera. För oss som är en rikstäckande klubb betyder det att vårt årsmöte kan bli mer tillgängligt för alla medlemmar när det i år kommer att vara digitalt.

Klubbens årsmöte blir digitalt den 25 april, se inbjudan i tidningen. Sedan en tid tillbaka har styrelsen sina möten på Google Meet och det fungerar bra, men det ställs större krav på ett årsmöte, det ska vi nog klara tillsammans med lyhördhet och respekt.

Styrelsen hade planerat för Lundehundsdagarna i Gottåsa i maj. Men på grund av den stora osäkerheten har vi flyttat på dagarna till sista helgen i augusti. Då hoppas vi att vaccinationerna är gjorda och smittläget stannat av så att Folkhälsomyndigheten och Svenska Kennelklubben ger oss ok att träffas igen.

Under vintern har styrelsen genomfört inventering av våra lundehundar i Sverige. Vi har 194 lundehundar plus minus tjugo stycken. Sveriges äldsta lundehund heter Utsiraz Amira och föddes hemma hos oss för femton år sedan, tack Elin för att du och din familj vårdat henne så fint att hon uppnått denna aktningvärda ålder!

Tyvärr har vi en handfull lundehundar, vars ägare vi tyvärr inte fått kontakt med. Det är också ledsamt när ägare inte vill svara av en eller annan anledning. Inventeringen är en viktig källa till kunskap om våra hundar och hälsoläget inom rasen. Det är ett stort jobb nedlagt med många timmar som gått åt på kvällar och helger.

Närmast efter årsmötet väntar arbetet med uppdatering av RAS (Rasspecifik avelsstrategi) som enligt Svenska Kennelklubben ska göras vart femte år. RAS är det som ligger till grund för vår avel på lundehund och som vi inom klubben enats om. Jag rekommenderar att alla som har en lundehund går in och läser RAS för att sätta sig in i rasens avelsstrategi. Dokumentet finns att hämta på vår hemsida lundehund.se och ett motsvarande dokument finns i Norsk Lundehundklubb, lundehund.no.

Efter att ha varit styrelsen trogen sedan 2005 drar jag mig nu tillbaka från styrelsearbetet och lämnar ordförandeklubban till nästa ordförande att leda klubbens arbete vidare. När jag kom in i styrelsen var vi inte många medlemmar, idag är vi 210 stycken, men vi behöver bli fler för att kunna värna rasen. Önskvärt är att alla som har en lundehund i Sverige är med och stöttar rasen genom klubben. Vill man förändra något i klubben så är det genom att engagera sig. Medlemsavgifterna är den enda säkra inkomstkällan klubben har och de ska täcka mycket, inte minst deltagandet i det viktiga nordiska samarbetet inom Norsk Lundehund Union, som vi var med och startade på Väröy 2012.

Det har varit många roliga och lärorika år och många kontakter har knutits, flera har blivit vänner för livet. Styrelsemedlemmar har kommit och gått genom åren, men Annika och Maria har kämpat tappert tillsammans med mig, ett stort stort tack ska ni ha för det. Jag hoppas att fortsatt kunna bidra till klubbens verksamhet för min kärlek till norsk lundehund, detta stycke norskt kulturarv, kommer aldrig att avta.

Stort tack för förtroendet jag fått att leda klubben genom alla dom här åren. Jag hoppas att vi ses och hörs i Gottåsa i augusti.

Cecilia Obitz

STÖD FONDEN FÖR FRISKA LUNDEHUNDAR

Syftet med fonden är främst att bistå med medel till forskning till förmån för lundehunden. Det kan gälla IL, pseudopelade eller inom något annat område.

Även enskilda medlemmar kan söka bidrag ur fonden för en obduktion när hunden hastigt dött utan klar diagnos.

Ansök hos ordförande@lundehund.se.
Fonden tar tacksamt emot penninggåvor, stora som små!
Bankgiro 5207-1594
Swish 123 156 17 03
Märk inbetalningen med »Fonden« och ditt namn.

Eventuellt överskott vid lotterier, försäljning av kaffe vid klubbens träffar etc går till fonden.
Du som uppfödare eller avelshundsägare kan också bidra genom att skänka en summa per valp. Eller skänk en slant till minne av avliden hundkamrat.

Vi har mottagit gåva från:

Sören Lund
Magnus Olsson

Mimmi Eriksson till minne av Ann-Cathrine Johansson, Erövrarens kennel

Tack för bidrag!

UPPFÖDARE SOM BJUDER SINA VALPKÖPARE PÅ ETT ÅRS MEDLEMSSKAP I SLS

Siv Kvarnström, Kennel Boromir

NYA MEDLEMMAR

som hälsas hjärtligt välkomna till SLS

Malin Sjöström, Karlstad
Johanne Slördal Schjölberg, Malmö
Raili Bloigu, Inkoo Finland
Jenny Hägglund, Åland
Stina Sigmundsson, Stallarholmen
Gunilla Elander, Skinnskatteberg
Yvonne Jonsson, Rödeby
Åge och Monica Sönmör, Mölnlycke
Ursula Nyman, Södra Sandby
Birgitta Karlsson, Nybro
Göran Olsson, Njurunda
Björn Alm, Leksand
Rose-Marie Pettersson, Kalmar
Lars Kalrlsson, Ås
Linda Olofsson, Ås

VÄLKOMMEN TILL SVENSKA LUNDEHUNDSÄLLSKAPETS TRÄFF OCH OFFICIELLA UTSTÄLLNING 28-29 AUGUSTI 2021

ÅRETS LUNDEHUNDSTRÄFF BLIR I GOTTFÅSA, PÅ GÅRDEN HOS SUSANNE GUNNARSSON OCH OLLE MÅRTENSSON, I SÖDRA UTKANTEN AV SMÅLÄNDSKA HÖGLANDET.

Redan på **FREDAGEN DEN 27 AUGUSTI** från kl. 14.00 är du välkommen om du vill komma i god tid före utställningsdagen. På grund av corona-läget planerar vi inte några aktiviteter på eftermiddagen.

Det går bra att bekanta sig med markerna runt omkring gården eller att grilla och umgås på »distans«. Grillkol och ved kommer att finnas och du tar med vad ni vill äta och dricka.

På **LÖRDAGEN KL 10.00** startar vår utställning. **DOMARE ÄR KARIN SJÖHOLM ÖSTLUND.**

I anslutning till utställningen kommer alla tävlande hundar att **FOTOGRAFERAS.**

KLOCKAN 18.00 PÅ LÖRDAGSKVÄLLEN är det gemensam middag på **GRIMSLÖVS WÄRDSHUS**, cirka 3 km från Gottåsa. Det blir en **BUFFÉ** med fläskfilé, en vegetarisk rätt samt kaffe/ the och **EFTERRÄTT**. I priset 220 kr/vuxen och 70 kr/barn (upp till 12 år) ingår all alkoholfri dryck.

Under middagen blir det **PRISUTDELNING** av **KLUBBENS VANDRINGSPRISER.**

SÖNDAG FÖRMIDDAG KL. 10.00 går det traditionella »**LUNDEHUNDSRACET**« av stapeln.

FÖRBOKNING av plats för husbil/husvagn görs senast den 8 augusti på svenollebertil@gmail.com. Det finns endast ett begränsat antal platser med el. Pris 250 kr/dygn med el och 200 kr/dygn utan el. Bilparkering 25 kr.

Under träffen håller vi öppet i »Café Mangelboden«.

PS. Boende kan bokas på Grimslövs Wärdshus AB tel. 070-522 33 36, Grimslövs vandrarhem tel. 0470-75 00 72, Hotell Rådmannen i Alvesta tel. 0472-44 800 eller Torne Camping tel. 0470-75 41 20 eller tornecamping@gmail.com D.S.

MER INFO KOMMER I LUNDEHUNDEN NR. 2!

Varmt välkomna!

Lundehundsinventeringen 2020

För fjärde gången sen 2011 har klubben genomfört en inventering av lundehundar i Sverige. Den visar att vi har 194 lundehundar i landet. 38 har avlidit sen förra inventeringen för tre år sen som visade på 207 levande lundehundar.

Text: Cecilia Obitz

FRÅGEFORMULÄRET

Frågeformuläret gick ut i november till ägare av 328 lundehundar som vi fått kontaktuppgifter till genom Svenska Kennelklubbens ägarregister, Jordbruksverkets ägarregister, Norsk Lundehundklubbs (NLK) databas och vårt eget medlemsregister. Enkäten gick ut till dessa ägare antingen genom mejl eller sms med en presentation och en vädjan om att svara.

Hundarna i inventeringen var den här gången födda mellan 2006 och 2020.

Vi har fått svar gällande 232 hundar. Många av de tillfrågade ägare som inte svarat har haft hundar födda 2008 eller tidigare, vilket vi har tolkat som att dessa troligen är avlidna.

Tyvärr har vi trots ansträngningar inte lyckats få kontakt med ägarna till de 33 hundar som är födda 2009 och framåt. Därför kan vi mycket väl ha ytterligare ett tjugotal levande hundar i landet.

MEDELÅLDER AVLIDNA HUNDAR

Medelåldern för avlidna hundar är nio år, den äldsta hunden som dog under perioden var 13 år och den yngsta tre år. Dödsorsakerna har varierat, men till övervägande del handlar det om olika orsaker i mage/tarm.

61 procent svarar nej på frågan om hunden under sin levnad blivit diagnostiserad med IL.

Av de som svarat ja på frågan så var medelåldern då hunden insjuknade fem år. Flera har angivit att hunden cirka 3–6 månader innan hunden insjuknade varit utsatt för en situation som varit ovanligt stressande för den.

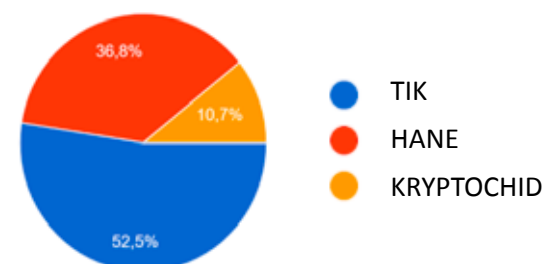
Glädjande nog har 72 procent av våra lundehundar varit friska de senaste tre åren eller sedan förra inventeringen. På frågan om hunden har IL eller har haft IL svarade 11 procent ja.

GIARDIA

Giardia är en parasit som blivit allt vanligare, symptomen påminner om IL, det vill säga hunden får diarré, kräks och har ett dåligt allmäntillstånd. Lundehunden som redan har en känslig mage/tarm verkar påverkas mer av Giardia-angrepp än andra raser. Övervägande är det unga hundar som drabbas, men även äldre.

I inventeringen uppger 14 procent att hunden haft Giardia och 10 procent uppger att hunden haft andra parasiter.

91 procent svarar nej på frågan om hunden haft päls eller hudproblem och 89 procent svarar nej på frågan om hunden haft några andra sjukdomsproblem.

Könsfördelningen på hundar i enkäten.

63 procent av de som har hanhund har svarat att deras hund har två testiklar på normal plats i pungen, övriga 37 procent är krypta eller kastreterade.

ALLT FÖR FÅ I AVEL

Endast 19 procent av hundarna har använts i avel sedan förra inventeringen 2017 och detta är något som vi alla måste jobba med de kommande åren. Alla individer i rasen är oerhört viktiga för att bidra till rasens överlevnad. Det ställer stora krav på våra uppfödare att upplysa de som köper valp om det viktiga i att låta hunden bidra till aveln. När man köper en norsk lundehund köper man inte bara en hund utan man köper också ett norskt kulturarv.

Det ställer också krav på uppfödarna att använda olika hanhundar i sin uppfödning, så att det inte bara är en eller ett par hanar som används. Annars får vi en så kallad matadoravel vilket innebär att man i nästa generation inte har något material att använda eftersom alla då har samma hund i sin stamtavla.

En hundgeneration är fem år och ingen hane eller tik ska bidra med mer än fem procent på en generation. För norsk lundehund i Sverige innebär det sju valpar, men vi har i RAS enats om att ingen hund ska lämna mer än 15 valpar.

Av svaren visar det sig att av de hundar som använts i avel lyckades 65 procent av parningarna. Endast åtta procent har använt sig av insemination.

På frågan om hunden är känslig för starka ljud såsom åska, skott eller raketer eller liknande, svarar 56 procent att hunden inte är ljudkänslig. 96 procent svarar att hunden inte är rädd för främmande människor.

95 procent godkänner att klubben får uppdatera enkätens uppgifter i NLK databas. 73 procent ställer sig positiva till att klubben får lämna ut kontaktuppgifter till andra lundehundsägare vid förfrågan om till exempel avel.

FOTNOT: Vill du läsa mer av frågesvaren i enkäten mejla avelskommitten@lundehund.se så får du en sammanställning.

2020 års Lundehundvalpar

Valpar från Kennel Boromir

Svenskfödda valpar 2020

Uppfödare	Födelsedatum	Reg.nummer	Hemvist
Storafossens	2020-01-05		
Far Fåglebodas Sverre		SE53982/2012	
Mor Koviks Enastående Essie		SE13433/2017	
H Storafossens Balder		SE14716/2020	Stallarholmen
T Storafossens Embla		SE14717/2020	Kyrkhult
T Storafossens Idun		SE14718/2020	Sundsvall
T Storafossens Freja		SE14719/2020	Norge
Lundetuvans	2020-05-12		
Far Lundetuvans Ejvind Blokkebaer		SE46656/2013	
Mor Hammarhöjdens Easy Elsie		SE21960/2016	
H Lundetuvans Toke Musøyre		SE34621/2020	Skinnskatteberg
H Lundetuvans Grim Ullvier		SE34622/2020	Bergen Norge
T Lundetuvans Lise Myrtevier		SE34623/2020	Rödeby
T Lundetuvans Gry Silkeselje		SE34624/2020	Ekshärad
Siv Hansson	2020-07-20		
Far Ulfrigga Lundes Tjalfe		SE18209/2016	
Mor Frontpage O'Rca		SE14925/2018	
H Bonus		SE42629/202	Lund
H Ching		SE42631/2020	Göteborg
T Aroma		SE42630/2020	Ronneby
Dream Hippos	2020-07-16		
Far Lundetuvans Ejvind Blokkebaer		SE46656/2013	
Mor Super Magic's Fancy Star		SE16422/2016	
H Dream Hippos Frasse Frasvåffla		SE47188/2020	Kristinehamn
T Dream Hippos Hedda Hallongrotta		SE47189/2020	Lund
Boromir	2020-11-12		
Far Pine Garden's Prince Phantom		SE58819/2014	
Mor Boromir Laura Lurifaxe		SE54763/2015	
T Boromir Penny Phantomfaxe		SE65026/2020	Fjärdhundra
T Boromir Tezzla Turfaxe		SE65027/2020	Delsbo
T Boromir Frida Foxfaxe		SE65028/2020	Tjeckien
T Boromir Nomii Nightfaxe		SE65029/2020	Åland
T Boromir Leia Lyckofaxe		SE65030/2020	Finland
Ida Lindström	2020-12-10		
Far Lundetuvans Atle Stivsvingel		SE34189/2018	
Mor Frontpage Medea		SE29570/2015	
T Nobla		SE11224/2021	
T Nobelle		SE11225/2021	
T Noblesse		SE11226/2021	Göteborg

Under 2020 föddes 21 valpar i sex kullar i Sverige, det är en liten nedgång mot 2019 då det var 11 kullar med 26 valpar.

Under 2020 importerades 10 valpar från Norge, Holland och Åland.

Nu hoppas vi att antalet valpar ska öka ordentligt under detta år.

Sverige behöver fler lundehundar!

Importerade hundar 2020

Uppfödare	Födelsedatum	Reg.nummer	Hemvist
Lundesommer	2019-02-18		
Far Mjöskastelletts Bo		NO51598/15	
Mor Lundesommer Fryd		NO45519/16	
T Lundesommer Lagertha		SE60062/2020	Falkenberg
Lundesommer	2019-10-16		
Far Alvin Lövemunn		NO42228/16	
Mor Lundesommer Fryd		NO45519/16	
T Lundesommer Hekla		SE14881/2020	Arvika
Moonheim	2020-02-04		
Far Moonheim Balders Igor		FI55782/15	
Mor Futterwacking Alice Of Vorkosmia		FI15299/13	
T Moonheim Ivers Nikita		SE36220/2020	Kristianstad
Heierås	2020-04-11		
Far Linesviken's Wiljar		NO51980/14	
Mor Lundefoxen's Izzy Drottendatter		NO40468/18	
T Heierås Önska		SE37333/2020	Bureå
Lundesommer	2020-02-18		
Far Alvin Lövemunn		NO42228/16	
Mor Laura		NHSB3100268	
T Lundesommer Geri		SE39344/2020	Strömsund
Langenesjenta	2020-04-20		
Far Asksagason		NO30669/17	
Mor Alfa		NO43515/15	
T Langenesjenta's Flo Pdadatter		SE39954/2020	Norrköping
Vorkosmia	2020-02-25		
Far Älvisheim's Ramn Livesson		SE37624/2011	
Mor Moonheim Kalles Hazel		NHSB3017495	
H Wavey Davey's On Fire Of Vorkosmia		SE46807/2020	Gottåsa
Eriksro	2020-05-17		
Far Eriksro Frostiga Sigge-Snygg		FI22927/16	
Mor Super Magic's Fancy Sun		SE16421/2016	
H Eriksro Festliga Fritz		SE52314/2020	Nyköping
T Eriksro Festliga Frida		SE56871/2020	Södra Sandby
Heierås	2020-09-08		
Far Lövheims Dag		NO44547/14	
Mor Bera Av Kystflokken		NO45332/18	
T Heierås Aessa		SE60708/2020	Stockholm

Alfons rymning fick oväntade följder..

Sommaren 2010 ringde uppfödare Cecilia Obitz och berättade att det var en kull lundehundar på gång. Vi blev förväntansfulla då vår Appenzeller Sennenhund något år tidigare gått bort. Med Appenzellern hade vi kuskat runt på alla sorters utställningar, blivit världsvinnare och vunnit många priser. Med tre barn i 4-5 års-åldern kändes en lundehund som det bästa valet vi kunde tänka oss.

Text och foto: Mikael Strand

Alfons myser i lillhusse Oskars knä

I kullen fanns det en hane, valpen som var så gullig, döptes snabbt till »Alfons« efter Alfons Åberg i sago-böckerna som vi läste för våra barn varje kväll.

Men Alfons var ingen utställningshund - en testikel, underbett med utstående hörntand - vi fick tänka om. Alfons blev en familjehund utan några som helst krav på sig.

Tidigt upptäckte vi att Alfons var väldigt rymningsbenägen. På vår 3000 m2 stora tomt fanns det många möjligheter som hund att ta sig ut om viljan fanns. För en lundehund är detta ingen »rocket science«, så efter ett antal rymningar införskaffades hönsnät för att förstärka det redan existerande staketet som gick runt hela tomten. Det blev betydligt bättre, men hände fortfarande att vi fick åka runt i Lindesberg och leta efter vår lundehund.

Vi bor på landet tre kilometer utanför Lindesberg, i en by som heter Björkhyttan. Kontakten med våra grannar började utvecklas när vi fick Alfons, de kunde

ringa och berätta att »nu har Alfons passerat igen« eller »nu är han här«.

På något vis känns det inte bra när ens hund rymmer – kommer han hem igen, är han skadad? Trots snälla grannar och att människor i allmänhet är väldigt hjälpsamma är orosmomenten många. Förra året bestämde vi oss för att köpa ett gps-halsband. Vi laddade ned en app i vår Ipad, det kändes som att vi äntligen hade full kontroll på vår lundehund.

En tidig tisdagskväll i augusti förra året gick vi ut i skogen några hundra meter ifrån där vi bor för att inspektera ett granbarksborre-angrepp. Emil och Oskar, som nu är tonåringar, tyckte att Alfons kunde få springa utan koppel. Det var en fin kväll, inga andra människor i närheten och Alfons brukade aldrig sticka iväg när vi gick tillsammans, dessutom hade han sin gps på sig så självklart fick han springa lös. Vi hittade fina skogshallon som vi plockade och åt, plötsligt var Alfons borta. Vi ropade och letade, ingen Alfons. Familjens

Ipad låg kvar i huset, vi återvände dit för att konstatera att batteriet i gps:en tagit slut 5 minuter tidigare.

Denna händelse blev starten på något som jag inte önskar någon annan lundehundsägare.

Vi tog bilen och åkte runt på för oss kända platser i Lindesberg där Alfons tidigare hade påträffats. Inte ett spår, efter en timme ringer en gammal vän och berättar att någon hittat Alfons några kilometer från oss och jag får ett telefonnummer, ingen svarar. Strax därefter ringer polisen och frågar om vi har en borttappad hund, jag bekräftar detta, men får inte komma ned till polisstationen på en gång utan måste vänta tills polisen ringer igen.

Får ett sms från Cecilia som sett en efterlysning från polisen i Örebro på Facebook om en upphittad lundehund och undrar om det är vår. Skriver glatt tillbaka att han är upphittad.

Efter en och en halv timme ringer polisen igen (visste då inte att polisen fått en polisanmälan från en »anonym« inlämnare av hunden) och bekräftar att jag kan komma ned till polishuset i Lindesberg.

Glad och förväntansfull åker jag till polishuset, ringer på dörrklockan på baksidan, efter tio minuter öppnas de två stora insynsskyddade elektriska portarna. Tre poliser, två män och en kvinna i 25-årsåldern kommer med en glad Alfons i koppel. De ser bistra ut.

Jag tar direkt Alfons i famnen, som blir glad och pussar husse och tycker att det varit en spännande kväll. Den ena polismannen grymtar »tänderna sticker ut«, jag förklarar att detta är en lundehund och att han alltid sett ut på detta vis. Berättar om hundens ursprung i nordnorge och vår hunds många konstigheter. Det slutar med att poliskvinnan ler tillbaka och känslan är att leendet berodde på kollegornas okunskap om hundar. Vi åkte glatt hem ovetande om att händelsen inte var över.

En vecka senare kommer två inspektörer från länsstyrelsen på oanmält besök mitt på dagen. Jag är på jobbet och endast mina barn är hemma. De blir skrärade och damerna från länsstyrelsen lämnar ett visitkort och säger att det gäller vår hund.

Jag försöker genast få kontakt med inspektörerna, men ingen svarar, jag mailar, men inget svar. Blir upprörd att de kommit på ett oanmält besök mitt under corona-pandemin. Jag skriver ett långt mail och erbjuder dem att komma tillbaka på överenskommen tid.

Två dagar senare får jag svar på mail från den ena djurskyddsinspektören att det oanmälda besöket beror på en polisanmälan gällande djurskyddslagen samt lagen om tillsyn över hundar och katter. Jag skriver tillbaka och redogör över vår lundehunds välmående och kräver enligt lagen om GDPR all dokumentation som finns lagrat i deras databas angående anmälan.

I dokumentationen från Länsstyrelse finns tjänsteanteckningar, polisanmälan etc. När jag läst igenom dokumentationen blir det svårt att hålla sig för skratt.

Alfons med sitt snea leende

Länsstyrelsens tjänsteanteckning med anmälan; »tänderna är snea«, »tassarna är snea«. »Hunden av blandrastyp«, »för lite näring under uppväxten då den ser ut att ha stannat i växten«.

I polisanmälan gick att läsa; »Upphittaren av hunden har tidigare jobbat med hundar, hon säger att hunden inte mår bra, att den har långa klor och att den är sönderavlad. Upphittaren säger även att hunden har dåligt med vätska i kroppen och att hunden knappt kan kissa och bajsar på grund av detta«.

Sanningen var att Alfons hade långa klor på sina »sporrar« som är svåra att klippa då pulpan syns väldigt

dåligt, det var helt enkelt dags att klippa. I övrigt har Alfons den »valpiga« pälsen som lundehundar kan ha och förutom sina »skönhetsfel« har han alltid varit väldigt frisk och välmående. Mat och vatten har alltid funnits framme så han kunnat äta när han vill.

I polisanmälan gick att läsa; »Upphittaren av hunden har tidigare jobbat med hundar, hon säger att hunden inte mår bra, att den har långa klor och att den är sönderavlad. Upphittaren säger även att hunden har dåligt med vätska i kroppen och att hunden knappt kan kissa och bajsas på grund av detta«.

Sanningen var att Alfons hade långa klor på sina »sporrar« som är svåra att klippa då pulpan syns väldigt dåligt, det var helt enkelt dags att klippa. I övrigt har Alfons den »valpiga« pälsen som lundehundar kan ha och förutom sina »skönhetsfel« har han alltid varit väldigt frisk och välmående. Mat och vatten har alltid funnits framme så han kunnat äta när han vill.

Det visade sig att de två inspektörerna först varit hos oss på ett oanmält besök när ingen varit hemma, sedan ytterligare ett oanmält besök när mina barn var hemma, men slutligen bestämdes en tid då inspektörerna var välkomna att besikta vår käre lundehund.

Den här gången var de pålästa om rasen, de gillade

Alfons, veterinären som var med avskrev ärendet direkt och ansåg anmälan som trams, hon gillade Alfons och tyckte han var väldigt fin.

Jag sa att det känts väldigt jobbigt och kränkande att ha blivit anklagat för brott, men att det var skönt att allt var över. Då sa den ena inspektören »ja, nu återstår bara utredningen om varför han rymde, men det handläggs av en annan person på länsstyrelsen«!

Vår käre lundehund hade uppehållit tre verksamma poliser i över två timmar på polisstationen, två djurskyddsinspektörer hade gjort tre resor från Örebro till Lindesberg (9 mil tur och retur) för misstanke om brott. Ytterligare en person på länsstyrelsen höll på med utredning om varför Alfons rymt - skattepengar för femsiffriga belopp helt till spillo.

Jag redogjorde för Alfons rymningsbenägenhet och allt vi gjort för att motverka detta. Slutet blev att länsstyrelsen avslutade denna utredning och husse var inte längre brottsmisstänkt.

För Alfons passerade allt detta obemärkt och hans vardag med att hitta nya rymninsvägar, skälla lite på passerande, busa med barnen, gå på promenader etc. fortsatte som vanligt, lyckligt ovetande av vad som hade hänt!

Hundarnas energibehov

En stor del av hundarna i landet är tyvärr överviktiga. Ofta räknas energibehovet ut på ett alldeles för enkelt sätt: **ENERGI IN = ENERGI UT +/- LAGRAD ENERGI**

Av veterinär Ylva Trygger, Canis Academy

Kroppen är väldigt dynamisk och det går inte att matematiskt räkna och på förhand avgöra hur mycket kroppen kommer att påverkas av mat och fysisk aktivitet. Matematiken ger en teoretisk grund, men i verkliga livet är det inte så lätt att uppskatta vare sig kalori in eller kalori ut. I stort sett använder kroppen all den energi som den får i sig, det vill säga cirka 95% används. En liten del följer med avföringen utan att tas upp och omsättas.

Kroppen upptar i stort sett allt fett den får i sig, men kombi-neras fettet med olösliga fibrer så kan kroppen inte ta upp samma mängd fett. Det betyder att allt hunden äter påverkar allt annat hunden äter, även om skillnaderna inte är så stora att de är mätbart i verkliga livet. Olika typer av fettsyror, kolhydrater respektive proteiner ger olika mycket energi till kroppen. Fett ger 9 gram kilokalorier per gram och kolhydrater och proteiner ger 4 gram kcal per respektive gram. Det gör att om hunden får i sig en mindre varierad diet och bara får i sig nästan all energi från ett visst livsmedel blir medelvärdena missvisande.

SPONTANAKTIVITET

Kroppens energiförbrukning kan delas upp i flera kategorier. Dels finns den energi som går förlorad som värme när kroppen bryter ner maten, dels sker en viss energiförbrukning även om kroppen bara är i vila (vilometabolism eller basalmetabolism), dels åtgår det energi under all form av spontanaktivitet under dagen och dels förbrukas energi när hunden tränar och aktivt motionerar.

Den energiförbrukning som skapas när kroppen bryter ner maten påverkas själv klart av hur mycket mat vi stoppar i hunden; ger vi den mindre mat så bildas mindre värme. Basalmetabolismen påverkas av viktnedgång och energirestriktion, det vill säga när intaget av energi begränsas. En mindre kropp kräver mindre underhåll och därför mindre energi. Tyvärr sjunker kroppens basalmetabolism mer vid viktnedgång än vad som bara kan förklaras av den minskade vikten. Det betyder att om du bantar din hund och justerar energiintaget efter hand som hunden väger mindre, så kanske hunden inte minskar lika snabbt i vikt som den gjorde från början. Det beror alltså på att hundens vilometabolism har minskat på grund av energirestriktionen. Träning har dock visat sig motverka denna sänkning av metabolismen, vilket gör att det är viktigt att både träna hunden och ändra kosten för att få en bra viktnedgång.

En sänkning av vilometabolismen innebär att du ytterligare måste anpassa energi-intaget om du vill att hunden ska fortsätta att gå ner i vikt. Likaså blir hundens kropp mer »slösaktig« om du ger den ovanligt stora mängder. Den energiåtgång som förekommer vid spontanaktivitet uppstår på grund av fysisk aktivitet som vi inte direkt tänker på att hunden utför. Hunden

blir till exempel glad och far upp från sin liggplats och viftar på svansen när du kommer hem, den följer med dig ut i köket när du går dit, den rusar till ytterdörren om den hör posten eller när någon ringer på dörrklockan. Denna energiförbrukning skiljer sig mycket åt mellan olika individer och den påverkas också av hur mycket energi hunden äter.

OVANLIG HÖG ENERGI

Om hunden håller på att gå ner i vikt kommer kroppen att kompensera det minskade energiintaget genom att minska på spontanaktiviteterna, tvärtom vid överätning. Den energiförbränning som uppstår vid spontanaktiviteter är en faktor som ställer till det för många eftersom det är aktiviteter vi vanligtvis inte tänker på eller planerar för och därför är svåra att ta hänsyn till vid viktförändringar, oavsett om du vill att hunden går upp eller ner i vikt. Hundens fysiska aktivitet påverkas mycket begränsat om hunden verkligen utför samma arbete varje gång du motionerar den. I praktiken varierar det dock mycket beroende på hundens dagsform. Om hunden ätit ovanligt mycket är det inte otänkbart att hundens energi är ovanligt hög och den rusar lite extra på promenaden eller träningen. Det motsatta gäller när du givit hunden lite mindre mängd energi. Den sista viktiga delen är den lagrade energin som finns i kroppen.

Vid energiöverskott lagras energi både som fett, kolhydrater och protein. Förmågan att lagra fett är nästan obegränsad, inlagringen av kolhydrater sker i form av glykogen och den är väldigt begränsad. Protein kan egentligen inte »lagras« alls, utan byggs in och blir en del av kroppsvävnaderna. Fördelningen mellan inlagring av protein, fett och glykogen beror på flera olika faktorer, bland annat ålder (ung lägger på sig protein i form av muskler, gammal får en fettinlagring). Träning förskjuter också fördelningen och mer protein lagras i form av muskelmassa. Inlagring av fett »kostar« mindre energi än inlagring av samma mängd protein, därför väljer kroppen att helst lagra fett.

Motsatt gäller när hunden ska gå ner i vikt; hunden får ut mindre energi av att förbränna ett kilo muskler än ett kilo fett. Hunden får bara ut en tiondel så mycket energi om den bränner ett kilo muskler jämfört med ett kilo fett, vilket betyder att det krävs ett större energiunderskott för att göra sig av med ett kilo fett än vad som krävs för att tappa ett kilo muskler. Ju mindre fett hunden har på kroppen desto större är risken för att den förlorar muskelmassa istället för fettmassa vid energirestriktion. Detta är anledningen till att smala hundar många gånger verkar ha lättare att gå ner i vikt än feta!

TJÄNSTEANTECKNING

Utskriftdatum/tid	Sida
2020-08-13 15:38	1

Verksamhetskod

282

Nummer

5588-2020-2

Rubrik

Tjänsteanteckning vid samtal

Datum

2020-08-04

Initierare

Anonym

Handläggare

Ellen Norlén

Tjänsteanteckning

UT fick kontaktuppgifter till anmälaren av polis. Anmälaren kontaktades och hon hade flera bilder på hunden. Hon skulle mejla bilderna till UT. Hunden av blandrastyp (30-40cm i manken) hade hittats i Lindesberg vid avfarten mot Björkhyttan, mot ICA Östermalm. Det ska vara en väl trafikerad väg. Anmälaren fick stanna bilen. Anmälaren kör bil där varje dag och har aldrig tidigare sett hunden. Personer som bor i området hade heller inte sett hunden tidigare. Först trodde de att hunden var en valp, men det var den inte. Hon tror att den har fått för lite näring under uppväxten då den ser ut att ha stannat i växten. När hunden gick på hårt underlag gick den försiktigt som att det ömmade i tassarna. När de gick över på gräset gick det bättre att gå för hunden. När hunden skulle klia sig nådde den inte riktigt med tassarna, anmälaren uttryckte att det är någonting vajsing med bakkroppen. Tänderna är snea och tassarna är snea. Klorna var inte klippta. Sporrararna går snett och i cirklar och på de andra klorna har pulpan vuxit långt ut. Pälsen såg raggig ut. Hunden var nyfiken och osäker.

SLS Verksamhetsberättelse 2020

På grund av corona-pandemin i Sverige

ställdes det planerade årsmötet in den 22 maj i Malmköping. Därmed fortsatte den styrelse som valdes vid årsmötet 2019 enligt nedan:

	Mandatperiod
ORDFÖRANDE, Cecilia Obitz	1 år 2019
VICE ORDFÖRANDE, Maria Karlsson	2 år 2020–2021
SEKRETERARE, Annika Ågren	2 år 2019–2020
LEDAMOT, Carina Jansson	2 år 2020–2021
LEDAMOT, Mimmi Eriksson	2 år 2019–2020
SUPPLEANT, Maria Hedström	1 år 2019
SUPPLEANT, Olle Mårtensson	1 år 2019
KASSÖR, Sirpa Juslenius, adjungerad till styrelsen	

Likaså fortsatte de valda REVISORERNA att tjänstgöra ett år till enligt nedan:

Ingegerd Jansson och Eva Nordlander, valda på ett år. REVISORSUPPLEANTERNA Lena Cederblad och Sofie Weibull, valda på ett år.

Även valberedningen har tjänstgjort under 2020. De är Anneli Sjöberg (t.o.m. 2020), Katarina Linderöth (t.o.m. 2020) och Elin Malmqvist (t.o.m. 2021). Elin Malmqvist är sammankallande.

UTMÄRKELSER:

Inga utmärkelser delades ut. Årets Lundehund 2020 kunde inte genomföras eftersom samtliga officiella utställningar under året ställdes in av Svenska Kennelklubben.

VERKSAMHETSÅRET 2020

Under året har följande personer varit ansvariga i klubbens olika kommittéer:

AVELSKOMMITTÉ/RAS, Styrelsen
KARTOTEKSFÖRARE I NLK:S DATABAS, Eva Linderöth
HEMSIDAN/WEBMASTER, Ingegerd Jansson
RASINFORMATÖR, Styrelsen
REDAKTION/TIDNINGEN, LUNDEHUNDEN,
Annika Ågren, Maria Hedström, Katarina Linderöth,
Olle Mårtensson, Cecilia Obitz samt Göran Eklund,
ansvarig för form och layout.
UTSTÄLLNINGSANSVARIG, Maria Karlsson
CUA, Annika Ågren, Cecilia Obitz, Monika Ölen
Krüger, Maria Karlsson och Carina Jansson
VALPHÄNVISNING, Klubbens uppfödare erbjuds att
gratis annonsera på hemsidan www.lundehund.se

AKTIVITETSOMBUD

GOTLAND, Annika Ågren
GÄVLE, Maria Hedström
MÄLARDALEN, Gitte Wittzell
SMÅLAND, Olle Mårtensson och Maria Karlsson

STYRELSENS ARBETE

Styrelsen har under verksamhetsåret haft nio styrelsemöten per telefon och fyra digitala styrelsemöten. Styrelsen har vid alla möten varit beslutsför.

Styrelsen och avelskommittén följer Norsk Lundehundklubbs (NLK) korsningsprojekt. SLS har lovat att vara NLK behjälplig i projektet främst genom att skapa kontakter med de svenska rasklubbarna i de aktuella raserna för projektet, norsk buhund, isländsk färhund och norrbottenspets.

Den första projektkullen föddes i augusti 2014 ur en kombination av norsk buhund och lundehund. Hittills har 50 projektvalpar fötts i kombinationer lundehund/buhund och lundehund/isländsk färhund.

Någon korsningskull med norrbottenspets har ännu inte kommit till.

I Sverige finns det tre projekthundar - två korsningar med norsk buhund och en med isländsk färhund.

NLK bedriver projektet tillsammans med Norsk Kennelklubb, NordGen husdjur, Norges Veterinärhögskola och Norges Teknisk-Naturvetenskapliga Universitet.

Den som är intresserad av att följa projektet kan gå in på www.lundehund.no och läsa mer under modulen »krysningsprojektet«.

Svenska Lundehundsällskapet har varit representerat vid Svenska Spets- och Urhundklubbens, SSUK, fullmäktige i Eskilstuna den 15 mars, klubben företrädde då enbart av Cecilia Obitz på grund av corona-pandemin.

Styrelsen har under året fortsatt sitt arbete enligt klubbens stadgar samt de uppdrag som årsmötet gav styrelsen.

Stadgeändring En motion angående stadgeändring för stödjande medlemskap för fysiska personer antogs av årsmötet 2018. Styrelsen tillskrev SSUK 2019 för att få ett godkännande av stadgeändringen, men fick 2020 besked att ändringen strider mot SKKs typstadgar.

BPH Styrelsen föreslog årsmötet 2019 att medlemmar som genomfört ett BPH (Beteende- och personlighetsbeskrivning hund) ska kunna ansöka om att få 25 procent av anmälningsavgiften i bidrag från klubben. Årsmötet biföll propositionen. Bidraget ska betalas ut under en försöksperiod t o m 31 december 2020 och därefter utvärderas. Under 2020 har två bidrag för BPH betalats ut.

Acke 10 veckor. Foto Annika Ågren

FONDEN FÖR FRISKA LUNDEHUNDAR

Fonden för friska lundehundar inrättades vid årsmötet 2010. Under åren har uppfödare och enskilda medlemmar skänkt pengar till fonden. Insamlingar har också gjorts vid klubbens olika träffar.

Styrelsen vill framföra ett stort tack till alla som bidragit till fonden. 31 december 2019 fanns i fonden 21 169 kronor.

Under året har 10 000 kr betalats till Norsk Lundehundklubbs Kapselprojekt (se artikel nr 4.2019 av Lundehunden) samt 1 500 kr som bidrag till inseminationskostnad.

På grund av covid-19 har kapselprojektet i Norge blivit försenat, men man hoppas kunna dra igång under hösten 2021.

Styrelsen beslutade verksamhetsåret 2016 att efter ansökan bidra med 50 procent av kostnaden för en obduktion av en lundehund som dör med oklar diagnos. Någon ansökan har inte inkommit under verksamhetsåret.

Styrelsen föreslog årsmötet 2019 att medlemmar som vill inseminera sin tik ska kunna ansöka om att få 50 procent av inseminationskostnaden betald av fonden. Årsmötet biföll propositionen. En ansökan har inkommit till fonden under 2020 (se ovan).

MEDLEMMAR

Från och med verksamhetsåret 2017 sköter Svenska Kennelklubben, SKK, medlemsadministrationen åt klubben, vilket nu innebär att klubben har rullande medlemskap. Samarbetet med SKK har flutit smidigt under året och klubben får rapporter varje månad om medlemsutvecklingen.

Antal medlemmar var vid årets utgång var 217 (218), fördelat på 155 huvudmedlemmar, 35 familjemedlemmar, 5 valpköparmedlemmar och 19 utländska medlemmar, 1 utländsk valpköparmedlem samt två hedersmedlemmar, Monika Jansson och Marie-Louise Ströberg Frisk.

Styrelsen ser att klubben de senaste åren haft ett vikande medlemskap och det är av största vikt att alla i klubben arbetar för att öka antalet medlemmar i klubben.

AVELSKOMMITTÉN/RAS

Avelskommittén har arbetat enligt verksamhetsplanen för 2020.

Avelskommitténs uppgift är att samla in och dokumentera uppgifter om våra hundars hälsa, vilket främst sker genom den inventering som görs vart tredje år.

Under november och december 2020 gjordes den fjärde inventeringen av våra lundehundar i Sverige. Genom sammanställning av register hos Svenska Kennelklubben, Jordbruksverket och Norsk Lundehund klubbens databas gjordes förfrågan på 328 hundar. Av dessa fick vi in svar för 232 hundar. 38 hundar har avlidit sedan förra inventeringen 2017, vilket gör att vi med säkerhet vet att det finns 194 levande hundar i Sverige.

Av de 96 hundar som vi saknade information om har vi genom uppfödarna fått reda på att 25 hundar är döda och vi antar att ytterligare 20 hundar, födda mellan 2008 och 2010, kan vara avlidna. Då återstår 22 hundar, vars ägare vi inte lyckats komma i kontakt med.

Avelskommittén har varit behjälplig i frågor rörande avel och uppfödning som medlemmar haft under året och har också varit Norsk Lundehund Klubb behjälplig med uppdateringar av svenska hundar i den norska databasen för Norsk lundehund.

Hanhundslistan som finns på www.lundehund.se har uppdaterats under året. Det är en service som klubben har för medlem som äger en hanhund att få publicera på hemsidan att hunden finns tillgänglig för avel, ansvaret för att uppgifterna är rätt ligger på ägare till hunden. RAS-dokumentet, som uppdaterades senast 2016, (RAS-specifik avelsstrategi) är en handlingsplan för avel av

norsk lundehund. Dokumentet är uppfödarnas vägledning och den finns för nedladdning på www.lundehund.se.

REDOGÖRELSE FÖR AVELSARBETET

Antal födda valpar 2020 var 21, en minskning mot 2019 då 26 valpar föddes. Målsättningen för rasen är att alla som har en lundehund ska låta hunden gå vidare i avel. Alla friska hundar behövs!

Under 2020 registrerades totalt 35 (23) lundehundar i Sverige. Under året föddes det 21 (26) valpar fördelat på 6 (11) kullar till dessa har 6 (9) tikar använts med 5 (9) hanar, medeltalet valpar per kull låg på 3,5 (2,4) valpar. Av de 21 födda valparna var 6 hanar och 15 tikar. *OBS! Siffrorna i parentes är jämförelse med föregående år.*

Medelvärde på inavelsgraden har under året legat på 0,8 procent mot 0,3 procent föregående år. Vi kan konstatera att våra uppfödare kontinuerligt arbetar för att hålla inavelsgraden på en låg nivå och att de använder olika hundar i sitt avelsarbete.

10 hundar har under året importerats till Sverige.

VALPHÄNVISNING OCH OMPLACERING

Valphänvisning har gjorts via klubbens hemsida, men även ett fåtal hänvisningar har gjorts per telefon och mail till intresserade valpspekulanter. På klubbens hemsida www.lundehund.se finns valphänvisning där klubbens uppfödare utan kostnad kan annonsera sina valpar och informera om planerade parningar.

Klubben har också hjälpt till med att omplacera några lundehundar genom att upplåta plats på hemsidan för annonsering om nytt hem.

RASINFORMATION

Klubben har sedan flera år tillbaka en ras- och informationsmonter på Stockholms Hundmässan i december där klubben informerar om och visar upp norsk lundehund samt svarar på frågor om vår ras.

Tyvärr ställdes Stockholms Hundmässan in på grund av corona-pandemin under 2020. Rasmontern är i vanliga fall en viktig del i marknadsföringen av norsk lundehund.

UTSTÄLLNINGSVERKSAMHETEN

Under 2020 ställdes alla utställningar in på grund av corona-pandemin, så även vår planerade utställning i Malmköping.

HEMSIDAN WWW.LUNDEHUND.SE

Hemsidan hålls kontinuerligt uppdaterad av klubbens webbmater och med hjälp av två styrelsemedlemmar. Att hålla hemsidan levande bygger på att medlemmarna skickar material och bilder till webbmaster.

för publicering. All publicering görs efter samråd med styrelsen.

På hemsidan finns också möjlighet att beställa diverse varor med lundehundsanknytning.

FACEBOOK

På Facebook har SLS en egen officiell sida. Sidan är en ren informationssida från klubben och ingen förutom administratörerna kan göra inlägg på sidan, besökarna kan bara kommentera befintliga inlägg. SLS publicerar och informerar om klubbens olika aktiviteter och andra viktiga frågor på den sidan.

REDAKTION/TIDNINGEN

Lundehunden kom ut med två nummer under våren. Redaktionen insåg under sommaren att det inte skulle gå att göra ytterligare två nummer under hösten eftersom alla arrangemang, träffar och utställningar hade ställts in och beslutade därför att slå samman nummer 3 och 4 och gjorde en 32-sidig Lundehunden som utkom i början av november.

Redaktionens ambition är att göra en tidning med mycket läsning, det ska vara roligt och intressant att läsa Lundehunden. Det lyckas vi oftast med tack vare våra medlemmars inskickade texter och bilder. Redaktionen vill tacka alla medlemmar som under året medverkat i att fylla Lundehunden med intressant läsning.

NORDISK LUNDEHUND UNION (NLU)

Det nordiska mötet mellan klubbarna har blivit en årlig återkommande aktivitet. 2020 var det tänkt att mötet skulle hållas i Helsingfors 6–8 november, men det ställdes på grund av corona-pandemin.

Huvudsyftet med dessa möten är att inhämta och delge information om vad som händer inom rasen inom de nordiska länderna. Samt få en rapport om vad som sker inom korsningsprojektet.

AKTIVITETSOMBUDEN

GOTLAND Ungefär varannan månad genomförs lundehundspromenad med de numera fem lundehundar som finns på ön. Emellanåt utökas skaran med gästande lundehundar från fastlandet till de gotländska hundarnas stora glädje. Promenaderna avslutas alltid med en sopplunch till deltagarnas förnöjelse.

GÄVLE Fyra spontana tillfällen med lundehundspromenader har det blivit under året i Gävleborg. Vi är då några stycken som går en runda på ca 6–8 km med våra hundar som springer lösa och har roligt.

MÄLARDALEN I mitten på februari blev det lundehundspromenad i Södertälje. Med på turen fanns, förutom de fem hundarna och deras ägare, inte mindre

än tre par som ville träffa lundehund eftersom de blivit intresserade av rasen. Efter promenaden blev det korvgrillning hemma i trädgården hos Eva Björklund Orendy.

En planerad träff 17 maj på Drottningholm fick tyvärr ställas in.

SMÅLAND Vi sammankallade till en promenad lördag 22 augusti då vi hade »Lundehundens Dag« över hela Sverige. Naturligtvis höll vi alla säkerhetsavstånd med tanke på smittorisken.

Vi var 19 hussar och mattar och 18 lundehundar som samlades utanför polishuset i Växjö. Vi pratade samman oss och fotograferade och sedan startade promenaden. Vi gick längs gågatan och när någon av oss blev stoppad av nyfikna flanörer stannade vi alla för att visa våra hundar. Vi delade ut material om vår fina hundras till intresserade.

Vi åkte sedan till Olle och Susannes gård i Gottåsa. Vi hade kontaktat domare Boo Lundström (han bor i Lenhovda 9 mil från Gottåsa) och han höll ett historiskt föredrag om lundehundarnas härstamning, utveckling och egenskaper. Han bedömde också våra valpar (5 lundisar och en samojed). Det var mycket bra och uppskattat.

LUNDEHUNDENS DAG

2020 var det premiär för Lundehundens Dag lördagen 22 augusti. Ett sätt att marknadsföra rasen norsk lundehund. I tre städer - Stockholm, Växjö och Lund - gick ett gäng ägare med sina lundehundar en promenad i de centrala delarna. Man passade på att dela ut broschyrer om vår ras till de som var nyfikna. Se text ovan under Småland samt artiklar i nr 3/4-20 av Lundehunden.

Framtid

Vi kan se att klubben varje år får nya medlemmar, men dessvärre också tappar medlemmar och därmed också intäkter. Klubben har ingen annan inkomst än avgiften som medlemmarna betalar, därför är det av största vikt att alla som har en lundehund i Sverige vill bli medlemmar och stödja arbetet för rasen. Detta är något som vi får jobba mer med under året.

Under 2021 hoppas vi att det ska födas många valpar, rasen behöver många nya individer.

INBJUDAN TILL DIGITALT ÅRSMÖTE SÖNDAG 25 APRIL 2021

SÖNDAG 25 APRIL, KL 14.00 HAR SVENSKA LUNDEHUNDSÄLLSKAPET ÅRSMÖTE FÖR BÅDE 2019 OCH 2020. Eftersom mötet blir digitala via Google Meet så måste deltagare anmäla sig per mejl till sekreterare@lundehund.se senast 4 april.

I anmälan ska framgå ditt namn och mejladress. Detta för att vi ska kunna skicka en länk till varje årsmötesdeltagare.

OBS! Endast medlemmar i Svenska Lundehundsällskapet har rätt delta i mötet.

Har du ett förslag till styrelsen? Skriv då en motion om ditt förslag och skicka till sekreterare@lundehund.se senast 11 april.

Handlingar för 2019 och 2020 är tillgängliga en vecka innan årsmötena, söndag 18 april, på klubbens hemsida www.lundehund.se.

Kloklipp - himmel eller helvete...

En hund har många klor på sina tassar, en lundehund har ännu fler!

Något man blir plågsamt medveten om när det är dags för kloklipp.

Att klippa klorna kan vara en mysig stund för dig och din hund.

Eller så kan det bli en viljornas kamp, där hunden alltför ofta avgår med segern.

Läs vad djurvårdare Irja säger om kloklippning och vilken klotång hon tycker funkar bäst.

Vi har också fått in berättelser från er medlemmar om hur ni går till väga.

Sist men inte minst så har vi en hel del nyttiga tips på hur man kan få till det där med att klippa hundens klor, som ju är ett nödvändigt måste.

ERFAREN KLOKLIPPARE

Djurvårdare Irja Hoas är en erfaren kloklippare sen flera år. Hon arbetar på en djurklinik i Visby och varje vecka dyker 10-12 hundar upp för att få manikyr. Hundar vars husse eller matte av olika anledningar inte klipper klorna själv. Kanske har man nån gång kommit åt pulpan i klon och då kan det vara svårt att få hundens tillit igen.

Men några vågar inte klippa själv, andra vill inte bråka med sin hund, säger Irja.

Hundar som lever rövare hemma när det är klippdags blir som fromma lamm när de kommer till kliniken.

Vi är ju vana. Vi jobbar alltid två och två, en håller hunden och en klipper. Vi lägger hunden på sidan och skulle det vara en hund som trots allt är bråkig, då sätter vi på ett munskydd. Förutom att de inte kan bitas så verkar munskyddet också lugnande, de slappnar av lättare.

Riktigt stora hundar får antingen lägga sig på golvet eller stå och då sätter sig klipparen också på golvet.

När det inte är coronatider så får ägaren gärna vara

den som håller i hunden. Om en hund är sövd för något ingrepp passar man alltid på och klipper klorna samtidigt, som en extratjänst.

Hur ofta ska man klippa klorna? Var fjärde till var sjätte vecka, tycker Irja.

När hon klipper klor gör hon det genom flera små, små klipp runt klon. På så vis närmar hon sig pulpan i mitten utan att skada den.

Då sticker pulpan upp som en köttig topp i mitten. Det gör nog ont när man klipper i pulpan, det blöder i alla fall ordentligt.

Klosaxen ska vara så vass att det ska kännas som att skära i smör när man klipper klorna, slår Irja fast.

Irja har alltid haft hund och hon klipper klorna hemma själv. Då sätter hon sig på golvet med ryggen mot väggen, ser till att hon har bra ljus. Hunden ligger på rygg bredvid henne eller mellan benen. Hon håller tassens med trampdynan mot sig. Då ser jag lättare pulpan, när jag klipper förklarar hon.

Men några av kollegorna på kliniken tar faktiskt med sig sina hundar till jobbet när det är dags för kloklippning!

En klosax ska ha fjäder (längst till höger), då är det lätt att hantera den. Saxen i mitten gillar inte Irja. Fingrarna blir för låsta tycker hon. Den minsta saxen duger bara till att klippa valpklor med.

En kloslip avfärdar Irja direkt. Dels surrar och durrar den, dels är det svårt att se hur mycket man slipar på klon.

Djurvårdare Irja Hoas med sin klosax, redo för nästa hund som ska få sina klor klippta!

DEM VINNER KLOKLIPPARKAMPEN?

Acke och jag har fajtats sen han var valp, han är tre år nu. Det var min fasta övertygelse att jag skulle vinna kloklipparkampen. Jag tänkte att det gäller att vara fast och orubblig, visa Acke att det är jag som bestämmer.

Första året tror jag att han blev lika överraskad varje gång jag tog upp honom i famnen för att klippa hans klor. Han hade helt enkelt förträngt att livet innehöll kloklippning. Det gjorde att jag faktiskt kunde klippa klorna utan allt för mycket bråk och gnäll.

Men han växte. Och så även hans aversion mot kloklippande. Han blev en stark kille som protesterade så våldsamt i famnen att jag möjligen kunde hinna klippa en enstaka klo, sen var det kört.

Det blev kärt i vår relation varje gång vi skulle till. Jag blev allt nervösare för att jag skulle klippa så pulpan skadades eftersom han hade en förmåga att kränga till med hela kroppen precis när jag skulle klippa och till slut gav jag upp.

Hos veterinären sa jag till djurvårdarna att Acke är en besvärlig ung man som jag inte längre klarade av. De tog kopplet och ledde in honom och tio minuter senare kom de ut och sa att Acke var ju en ängel, hur lättklippt som helst! Han hade inte sagt ett pip, inte krängt, bara legat där på sidan och låtit dem göra sitt jobb...

En av mina valpköpare, som själv varit uppfödare av såväl stora som små raser, berättade att hundarna somnade i famnen på henne när hon klippte deras klor! Hur är detta möjligt, undrade jag? Lätt, sa hon, det är bara att massera bröstkorgen så slappnar de av fullständigt.

Det låter som ett hittepå, men jag har själv sett det, de låg fullständigt lealösa i hennes famn. Ger du godis efteråt, undrade jag? Aldrig, sa hon, hunden har ju haft en mysig stund med mig!

Styrkt av detta har jag de senaste åren masserat bröst på såväl valpar som vuxna. Dock helt utan framgång kan tilläggas.

Annika Ågren med Acke

Han gillar det inte, men han finner sig. Acke får klorna klippta på veterinärkliniken.

EYDIS BERÄTTAR OM KLOKLIPPNINGEN

»Jag kommer gärna när människorna plockar fram godis och klotång, och oftast går det bra att ligga stilla och låta dom klippa. Jag tycker inte det är särskilt skönt, men det är helt klart värt godiset. Det mesta är värt godis i min värld! Ibland tycker jag att dom är alldeles för långsamma med att långa fram gobitarna så då drar jag undan tassens så dom förstår att dom måste jobba lite hårdare. De tycker att jag inte borde göra så eftersom vi har tränat sen jag va pytteliten, men att jag inte är vilken hund som helst verkar dom inte ha fattat, trots att dom känt mig sen jag var pytteliten. Det är jag som bestämmer hur saker ska gå till här i huset, och att vänta på mat, det är nog det värsta jag vet!

Tydligt är grejen att om jag håller huvudet stilla, så får jag godis. Först började dom med att bara låta mig ligga på rygg, och om jag höll huvudet stilla fick jag godis. Det var hur bra som helst! Sen började dom ta på mina klor, och om jag kunde hålla huvudet stilla då fick jag också godis. Sen var nästa steg att lägga tången mot klorna, godis. Ja ni fattar. Jag har lite mer tålamod nu, men jag vill ju ha lön för mödan och ibland tycker jag faktiskt dom klipper lite väl långt in, och då kostar det ju mer såklart!«

Text Sara Lindström

Godis på väg! Eydis är koncentrerad på godisbiten. Foto: Anders Ingendoh.

SÖNDAGSRUTINEN

På Björkbacksvägen 5 i Nyköping har vi en söndagsrutin när det gäller kloklippning. Vi har tagit för vana att ha en liten spa-stund på förmiddagen. Totalt är det 84 klor som klipps, två lundehundar, en chihuahua och en Main Coon.

Vi brukar vara två som hjälps åt. En är »hållare«, dvs djuret ligger på rygg i knät på den personen och den andre klipper. Det går lugnt tillväga, ingen stress utan djuren är avslappnade och lutar sig tillbaka. Efter klippningen väntar gott godis.

Vi brukar använda två tänger, en liten mindre till sporrarna och en vanlig till övriga klor. Ibland behövs det filas lite.

Eva Larsson med Victor och Fritz

Så här mysigt kan man ha det i Nyköping

Vi brukar använda två tänger, en liten mindre till sporrarna och en vanlig till övriga klor och ibland behövs det filas lite.

KLOKLIPP TILL MELODIKRYSET

Vi gillar inte långa klor så därför har vi »klokrig« hemma hos familjen Obitz till Melodikryset på lördagarna. Då klipper jag de tre hundarnas alla klor medan husse löser kryset!

Jag brukar sätta dem i knät och klippa alla klor på en gång även om det ibland blir lite protester. Då och då varierar vi oss och då får de stå på ett bord eller en stol och så lyfter vi en tass i taget och klipper. Ibland måste man fila till klorna så att de får en fin form efter att man klippt dem.

Det är viktigt att hunden lär sig att bli hanterad det vill säga att man får ta i tassarna, klämma och känna över kroppen, titta den i munnen utan att den protesterar.

Har du en hund som är van att bli hanterad blir allt så mycket lättare om den en dag behöver komma till veterinär för undersökning.

Med all hantering som till exempel kloklippningen är det viktigt att blir en lugn och positiv upplevelse, därför avslutar vi med en gosstund och lite extra gott godis.

Vi kallar kloklippandet för klokrig för det är inte så populärt och hundarna får alltid kapitulera inför klotången.

Cecilia Obitz

Här filar matte på Isaks klor

LIX – EN DRAMAQUEEN...

Aha... då var det dags för att klippa klorna igen, en vecka går alldeles för fort när man ska klippa Lix klor. De övriga tjejkorna går jättebra att klippa, men inte Lix. Hon har varit så här sen hon var liten, men vi jobbar på att det ska bli bättre. Lix är jätterädd och känslig i sina tassar.

Det hela börjar bra, jag tar upp henne och sätter henne i knät och myser och gosar lite grann och allt är bra tills hon ser klotången. Då blir hon alldeles stel i hela kroppen och börjar gny. Hon trycker sig med hela sin vikt bakåt mot mitt bröst och drar upp huvudet vid mitt öra. Sen börjar allt sprattlande och sparkande för att jag inte ska kunna hålla i hennes tassar. Fast jag aldrig håller hårt i henne så det tar ett tag att klippa klorna för hon sparkar bort min hand hela tiden.

Efter ett tag byter Lix taktik och det med ett hjärtskärande skrik rakt i mitt öra så det riktigt piper i örat och så gråter hon så tårarna sprutar oftast när två tassar är klippta. Hon låter mig klippa dom två sista tassarna om jag klipper snabbt förutom några skrik i örat.

När allt är klart ska man torka hennes tårar och hålla om henne några minuter medans hon snyftar och tycker synd om sig själv. Och så godis måste man ha efter alla hemskheter hon fått stå ut med.

Sen sätter hon sig framför mig på golvet och pressar fram några droppar kiss i protest mot kloklippning och så fnysar hon åt mig!

Jag har försökt med andra sätt, till exempel att Malin har fått klippa klorna men Lix gör samma sak där, har testat att låta nån annan hålla medan jag klipper men det blev värre, har haft henne på ett bord, då försökte hon hoppa ner istället. Vi har testat djuraffären men de lyckades klippa henne i pulpan så ditt vill hon inte gå mer. Det här är ändå det som går bäst. Man får bara ta det på dagen så inte grannarna tror att jag tar livet av henne!

Carina Jansson

Det här ser väl inte så farligt ut, men skenet bedrar...

HÄR FÅR DANTE KLORNA KLIPPTA

Här får Dante klorna klippta av Erika som har klippt hans klor i över åtta år. Provade själv när han var valp, men han skrek bara jag tog i hans framtassar. Vilket resulterade i att jag fick skrattanfall så tårarna rann. Han är lugn och trygg hos henne.

Rita Grosin

DIANA OCH FABBE

Hemma hos oss var det yngsta dottern Diana som klippte Fabbes klor. Han låg helt lugnt i hennes knä tills det var dags för godiset!

Sirpa Juslenius

KLOKLIPP UNDER GALGEN

När det gäller att klippa klor på hundar har vi säkert alla haft funderingar på hur det kommer att gå när man står där med sin egna hund. Så var det i alla fall för mig när jag skaffade min första lundehund.

Allt gick bra tills jag fick Lisa. Att klippa hennes klor gick inte alls till en början. Jag fick trilskas med henne varje gång, till slut så fick jag försöka att göra det när hon sov och ta en klo i taget!

Men jag tänkte att så här kan jag ju inte hålla på. Så jag beställde en tid hos en som inte gör något annat än att klipper klor. När Lisa stod där på bordet så tjuvkikade jag vad som skulle hända. På bordet satt en galge med en litet koppel och halsband på. Från där och då förstod jag vad jag behövde göra.

När jag kom hem började jag att leta för att köpa mig en egen galge. Galgen kom hem och sen var det bara att träna. Det blev en tids träning och Lisa insåg snart att det fungerade att få sina klor klippta utan att behöva trilskas. Nu funkar det strålande.

När jag sen fick tillbaka Lasse som treåring så upprepades det igen att kloklippning inte var så roligt. Så

Med galgen fungerar kloklippningen utmärkt.
Här är det Kerstin som ansas.

Dags för kloklipp, Kerstin är redo!

galgen togs fram igen och jag gjorde på samma sätt med honom som jag gjort med Lisa. Träning och åter träning för att visa även Lasse att kloklippning inte är så farligt. Nu är även Lasse lika duktig som Lisa att stå där utan att göra så stort väsen av sig.

Sen kom Kerstin, även hon tyckte livet var så jobbigt när klotången togs fram. Så fram med galgen igen och träna. Hon njuter inte, men det fungerar och vi behöver inte trilskas i alla fall!

Text och foto: Maria Hedström

LUNDEHUNDEN BEHÖVER DIG...

...som har något att berätta om lundehunden – roligt, intressant, tankvärt, tips, erfarenheter etc. – redaktionen väntar på ditt bidrag! Skriv ner, ta en bild och skicka till redaktion@lundehund.se

NÅGRA TIPS FÖR EN MYSIG KLOKLIPPNING

- ✿ När hunden är valp så förbered kloklippningen i tid genom att göra hunden bekväm med att bli pillad på tassar och klor. Mata med godis samtidigt som du pillar eller lek med en leksak samtidigt.
- ✿ När ni ser på tv kan du ge hunden tassmassage och normalisera att tassar blir tagna på - även när kloklippning inte sker.
- ✿ Lägg undan klotången ett tag. Kör med fotfil eller nagelfil och bygg upp förtroendet.
- ✿ Pawfix är en ny grej! Det är en lekplatta där det översta lagret är som sandpapper, med den kan du lära hunden att krafsa på Pawfix och därmed sköta sina egna klor! Kostar ca 399 kr.
- ✿ Hitta en klotång du tycker är bra att jobba med! Min favorit är Miller, den har små smidiga handtag, är väldigt vass och slits långsamt. Har du en liten hund funkar en saxliknande klosax som är ca 10 cm lång, bl.a. Dogman har dessa.
- ✿ Låt klotången ligga framme på golvet till vardags. Klotången kommer annars alltid fram när det vankas obehag, nu ska den bli en del av vardagen!
- ✿ Vänj hunden vid ljudet. Använd klosaxen och klipp sönder godisbitar som är lite hårdare och ger ifrån sig ett klickljud, låt hunden ta godbitarna som faller till golvet.
- ✿ Klickerträna klotången. Lägga klotången på marken och klicka när hunden tittar på klotången, när hunden bjuder på beteendet om och om igen utökar du till att hunden ska nära sig klotången, därefter bygger du på med att sätta tassens på tången. När också det blir ett mönster kräver du samma sak men att du nu har klotången i din hand.
- ✿ Klipp inte på en dålig dag. Är du stressad, sur? Låt bli klorna, det kommer inte bli trevligt. Likaså bör du tänka på hunden, är den spänd och orolig den dagen du tänkt klippa ger det med största sannolikhet mer att vänta till dagen efter.
- ✿ Använd ljuset. Sitt/ligg där det är ljus så du ser pulpan ordentligt! Är din hund trygg med att vara ute kanske det är det allra bästa, men är din hund spänd ute bör du sitta nära ett fönster och gärna tända en extra lampa mot klorna.
- ✿ Om hunden försöker dra bort sin tass så följer du med i rörelsen, mothåll inte hunden utan visa att den gärna får sparka och kicka men att din hand lugnt följer med. Dragkamp i det här läget kommer ge er bakslag.
- ✿ Klipp en klo i taget. Klipp en klo, träna trix, klipp en klo, mys. Allt ska inte tas på en gång om hunden tycker det är jobbigt, portionera ut det och gör det till en lek – allt behöver inte vara så allvarligt.
- ✿ Stressa inte. Förtroende byggs inte på en dag, ge det tid och stressa inte fram. Hemma ska det vara lugnt och skönt när kloklippning ges! Lämna istället bort kloklippningen till en vettig kloklippare om ni inte är nära målet. Klipp baktassarna och lämna in hunden för framtassarna.
- ✿ Avsluta med att fila klon med nagelfil eller fotfil. Du kommer närmare pulpan och slipper vassa klor mot golv, hud och strumpbyxor. Samtidigt hinner din puls gå ner och ni skapar ett lugn i situationen.
- ✿ Avsluta inte kloklippningen med ett »TJOHEJ!«. Det ni gör är ingen big deal – även om det känns som det. Det är och ska vara mysigt, så avsluta även så. Mata på med mer godis och berätta lugnt för hunden vad ni ska göra resten av dagen.

Texten från Beatrice Pettersson, Hundklimpen.se

LUNDEHUNDHALSBANDEN

Nu har vi våra fina unika LundeHundhalsband till försäljning igen. Halsbanden finns i storlek tik och hane och du beställer dom via formuläret på lundehund.se/shop. Pris 250 kronor inklusive frakt inom Sverige.

FORSKNINGSNYHETER FRÅN SLU SKANDINAVIENS FÖRSTA BEKRÄFTADE TBE-FALL HOS HUND

TBE, även känt som fästingburen hjärninflammation, är en neurologisk sjukdom som orsakas av TBE-virus. Virus smittar genom fästingbett och kan drabba både människor och djur.

Endast ett fåtal fall av misstänkt TBE har rapporterats hos hund, varav tre fall i Sverige. Sjukdomsmisstanken har i dessa fall baserats på neurologiska symptom i kombination med antikroppstester, men diagnosen har ej bekräftats helt.

I en fallrapport från Sveriges lantbruksuniversitet beskrivs nu det första skandinaviska fallet av bekräftad TBE hos hund.

I augusti 2019 inkom en 4 år gammal blandras-hund till Universitetsdjursjukhuset med neurologiska symptom. Trots behandling blev hunden sämre och avlivades efter ett dygn. Obduktion visade inflammation i hjärnhinna, hjärna och ryggmärg. Utifrån kliniska symptom och vävnadsundersökning i mikroskop fanns misstanke om TBE. Detta ledde till att molekylärbiologisk PCR-analys av hjärnvävnaden genomfördes i samarbete med forskare i Österrike. PCR-resultatet var positivt, och förekomst av TBE-virus i hjärnvävnaden hade därmed bekräftats.

Resultaten betyder att kliniskt verksamma veterinärer i Sverige och Skandinavien, i områden där fästingar är vanligt förekommande, bör ha TBE i åtanke som möjlig diagnos hos hundar som uppvisar neurologiska symptom.

PRENUMERERA PÅ EN LOTT OCH STÖD KLUBBEN!

Vet du att du genom ditt köp av en TRISS- eller SVERIGELOTT kan sponsra Svenska LundeHundsällskapet om du anmäler dig som prenumerant på lotter? Som prenumerant stöder du klubben med 6 kr per Sverigelott eller 13 kronor per Bingolott så länge du prenumererar och du får dina lotter hem i brevlådan.

Beställ din prenumeration på nedanstående länkar beroende på vilket typ av lott du väljer.

<http://www.sverigelotten.se/prenumeration/stod-din-forening>

<http://www.bingolotto.se/prenumeration/stod-din-forening>

NYA BLANKETTER PÅ www.lundehund.se/blanketter

Vi försöker samla alla olika blanketter på ett och samma ställe på hemsidan. Nya blanketter är *Anmälan avliden hund* och *Anmälan ägare av hund*.

Vi har också gjort en blankett för dig som vill få ekonomisk hjälp till inseminationskostnaden.

Sveriges äldsta lundehund

SE UCH SE V – 06 SE VV – 14 UTSIRAZ AMIRA »MIRA«, FÖDD 16 FEBRUARI 2006

Jag hämtade Mira när hon var 8 veckor gammal hos uppfödare Cecilia Obitz på Resarö, Vaxholm.

Resan hem var inte så lång, men jag minns att hon skrek konstant där hon satt i mitt knä och jag hann tänka hur ska det här gå jag som åker väldigt mycket bil med min lilla flock.

Text och foto: Elin Malmqvist

Väl hemma väntade två labradortikar och en lundehundshane som var väldigt nyfikna på vad det var för ett litet knytte jag hade med hem. Jag trodde att Mira skulle vara lite rädd men inte, hon traskade rakt in under benen på en av labradordamerna och utforskade sitt nya hem som att det vore en självklarhet. Sen fick hon följa med överallt som den övriga flocken och väldigt snart blev bilåkandet bland det bästa hon visste, det betyder ju att få följa med!

Även idag älskar Mira att åka bil, hon hoppar inte längre själv upp i buren men hon ställer sig på baktassarna och tittar på mig eller husse »lyft in mig då«. Samma sak i soffan och sängen en tydlig blick och vi vet vad hon vill, hon sover fortfarande i min säng varje natt, inrullad i mitt knäveck, det är nästan som om vi är formgjutna efter varandra och vi sover båda mycket sämre de få nätter jag är bortrest och inte har hundarna med.

Att blicka 15 år tillbaka i tiden är också att bli medveten om allt som hänt på 15 år. När Mira var ca fem månader gammal träffade jag hennes blivande husse och 6-åriga lillhusse. Kanske är det därför Mira alltid älskat barn och haft ett enormt tålamod med småbarn. När det lästes nattsaga för Anton låg Mira alltid vid hans kudde och en av labradordamerna vid hans fötter och där låg de till han somnat. Efter några år kom två lillhussar till i familjen och hon var med vid nattningen och kvällssagan varje kväll fram till för något år sedan, nu är minsta lillhussen 8 år och kan läsa själv. Hon sover dessutom så djupt och hör väldigt dåligt nu att hon är lyckligt ovetande om det mesta som händer runt omkring henne.

Mira har själv blivit mamma till fyra valpkullar, hon

har varit väldigt noga med tvättande och pysslandet av de små och uppfostrat dem tydligt. Hennes avkommor som hon träffat i äldre åldrar har hon noga lagt omkull och talat om vem som bestämmer, hon har gått under smeknamnet »mamma rivjärnet«.

Mira har haft turen att vara en väldigt frisk hund, men när hon var 11 år upptäckte jag små knölar runt hennes ena juverrad, en av de växte på bara två veckor och hon behövde opereras, det gick tack och lov väldigt bra och veterinären sa att hon har ett väldigt starkt hjärta.

Idag består den fyrbenta flocken av hennes dotter Penny (Canviva's Vildvittra) och »barnbarnbarnsbarnet« Essa (Heierås Essa). Mira har med ålderns rätt inte så noga koll på flocken längre och de vet att hon inte leker utan mer nosar runt själv på promenaderna. Det är mycket som nu görs på Miras vis, bl a kan hon stå och nosa på en och samma fläck i fem minuter och när man visar att nu är det dags att gå vidare tittar hon upp, nej jag är nog inte riktigt klar än ska nog nosa på samma fläck i fem minuter till...

Hon går inga riktiga långpromenader längre, men en gång per dag går hon med på skogspromanden och springer lös. Då skuttar hon på och nosar och nosar. Eftersom hon både ser och hör sämre så har hon väldigt koll på mig eller husse. När vi går på längre promenader med de andra vovvarna så går hon hellre och lägger sig i korgen och verkar nästan tycka att det är lite skönt att vara själv för stund.

Även om Mira vid 15 års-ålder ibland är lite skruttig, lite vinglig och virrig så har hon fortfarande stenkoll på vissa saker, bl a hennes mat och kvällskex, det missar hon inte!

Mira (tv) och dottern Penny myser i soffan.

Returadress:
Svenska Lundehundsällskapet
c/o Maria Hedström
Skarpnässlingan 19
805 91 Gävle

Adressändring:
www.lundehund.se/medlem

PP Sverige, Port Payé

Lundehundsträff i det lilla formatet!

Liten men dock lundehundsträff i oktober i Gävle. Medverkande från vänster Kung Sunes Lasse, sittande Kerstin, stående Lisa och sittande Lava.